

Mindretallets Side, lod man Forslaget om denne Paragraf falde.

Endelig er der de af Mindretallet stillede Ændringsforslag Nr. 2 og 3. Overfor disse maa vi absolut stille os afvisende, thi er der noget i den Huslejelov, vi har levet under, der har forøget Reparationsarbejdet og Arbejdet i det hele taget, er det netop de frie Overenskomster; allerede ved Forslagets Fremsettelse saa vi, at Arbejdet rundt omkring i de forskellige Kommuner var forøget til det 5—6-dobbelte.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4 skal jeg bemærke, at vi finder, der paa dette Punkt foreligger en virkelig Forbedring allerede ved, hvad der kom frem i selve Lovforslaget, men yderligere gennem den i Ændringsforslaget foreslaaede Ændring.

Saa talte den ærede socialdemokratiske Ordfører om Ændringsforslag Nr. 6; han vilde have Tilladelse til, at de Kommunalbestyrelser, som havde ophævet Nævnene, skulde have Ret til at indføre dem igen. Dette kan jo se ret bestikkende ud, men det har ikke Spor af Realitetsværdi, thi vi har de samme Kommunalbestyrelser og Byraad som i Fjor, og man kan da være sikker paa, at det ikke har andet end agitatorisk Interesse; Kommunalbestyrelserne har sikkert ikke i Sinde at forandre den Beslutning, de en Gang har truffet. Naar yderligere Socialdemokraterne og de Radikale gennem deres Ændringsforslag ønsker at berøve Indenrigsministeren den regulerende Indflydelse overfor Kommunalbestyrelsernes Afgørelse, maa vi stille os ganske afvisende deroverfor, da det vil kunne faa skæbnesvangre Konsekvenser.

Endelig er der det sidste store Ændringsforslag, nemlig at Boligloven i Storkøbenhavn skulde gælde et Aar længere end i de øvrige Kommuner. Det er et Forslag, som vi kan tiltræde, og som vi mener er ganske naturligt, naar man gaar til en Afviklingslov. Det var jo de uhyggelige Boligforhold i København, der var det ledende Motiv til, at Huslejeloven første Gang kom frem. Naar vi nu langsomt afvikler denne Lov, er det klart, at det sidste Sted, hvor denne Afvikling kan blive fuldstændig, maa være Storkøbenhavn. Men der er ogsaa et andet Spørgsmaal, der rejser sig nu, da Boligloven lakker paa Hæld: Det er, om alle de Huslejenævnsafgørelser, der er truffet, skal kunne opretholdes længere end til Huslejenævnets Ophør; vil de af Nævnet foretagne Lejenedsættelser ophøre med at have Gyldighed fra den Dag, Loven udløber? Det er ogsaa et af de Spørgsmaal, der har været drøftet i Udvalget, og man har set paa det

paa forskellig Maade. Men der fremkommer jo mange Eksempler paa, at Ejer og Lejer er blevet enige om en vis Leje paa den Betingelse, at Uopsigligheden skulde gælde i 10 Aar, og at Nævnet saa, naar det har faaet denne Lejesag til Behandling, har reduceret Lejen. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister om hans Opfattelse af Fortolkningen af Lovens § 9, sidste Stykke. Nævnene mener, at de efter dette har Ret til at gaa imod en saadan Aftale mellem Ejer og Lejer.

Jeg skal tillade mig at anbefale de af Flertallet stillede Ændringsforslag og takke for det udmærkede Samarbejde, der har fundet Sted indenfor Udvalget. Den Betænkning, som Venstre har skrevet, efter at dette Arbejde var sluttet, kom mig ganske overraskende. Thi dér tager Venstre jo fuldstændig Afstand fra to af de Ting, som de ved Forhandling i Udvalget er blevet enige med os om. At Venstres Udvalgsmedlemmer saaledes har haft Lyst til i Betænkningen at konstatere deres Ævneløshed i hele denne Sags Behandling, forekommer mig ret mærkværdigt. Og en Tid, hvor man raaber paa Venstre og beder til Venstremænd, synes jeg er en af de sletteste for Venstre til offentligt at konstatere sin Ævneløshed paa to saa vigtige Punkter. Men det er jo af rent formel Art. Vi er naaet til et Forlig, vi er naaet til en enstemmig Indstilling, og derfor skal jeg anbefale de af Udvalget og af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Niels Petersen: Det er jo af den ærede Ordfører Hr. Hagbart Berg og egentlig i stærkere Ord af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou blevet fremhævet, at Lovforslaget efter Udvalgsbehandlingen fremtræder i en forbedret Skikkelse — efter det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Mening endog i en meget forbedret Skikkelse. Det, de Herrer her sigter til, er aabenbart Lovforslaget, som det vil komme til at foreligge, naar alle de af Flertallet stillede Ændringsforslag vedtages. Og jeg skal gerne erkende, at der er sket Forbedringer, saa at Forslaget nu ser anderledes og bedre ud, end da den højtærede Indenrigsminister forelagde det. Men dermed vil jeg ingenlunde have sagt, at det dermed er blevet tilfredsstillende, hvis Forholdet bliver det, at man ikke accepterer Mindretallets Ændringer, men holder sig til Forslaget, som det vil komme til at se ud i Flertallets Affattelse. Det er og bliver tværtimod paa afgørende Punkter ufyldestgørende.

Men jeg skal, som sagt, indrømme, at der er kommet Forbedringer. Og jeg skal dér